

Sygn. akt V U 227/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Małgorzata Przybyła

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2017 r. w Kaliszu

odwołania R. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 15 lutego 2017 r. Nr (...)

w sprawie R. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 15 lutego 2017 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu R. M. prawo do emerytury poczynając od dnia (...) r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lutego 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił R. M. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Fabryce (...) w M. w latach 1976 – 93.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył R. M. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu pracy w Fabryce (...) w M. we wskazanych wyżej latach jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

Odwołujący R. M. urodzony dnia (...), w okresie 2.08.1976 – 30.11.1993 był pracownikiem Przedsiębiorstwa Państwowego Fabryka (...) w M.. Od początku zatrudnienia aż do dnia 26 października 1978 r. a następnie od dnia 28 października 1980 tj. od powrotu do zakładu po zakończeniu odbywania zasadniczej służby wojskowej aż do dnia 9 sierpnia 1982 r. powierzono odwołującemu pracę spawacza a od dnia 10 sierpnia 1982 r. do dnia 30 czerwca 1992 r. pracę betoniarza – spawacza. Od dnia 1 lipca 1992 r. odwołującemu powierzono pracę betoniarza i do dnia 30 listopada 1993 r. pracodawca tak wskazanego stanowiska odwołującemu nie zmieniał.

dowód: świadectwo pracy, dekrety płacowe, karty wynagrodzeń, karty obiegowe zmiany

– w aktach osobowych odwołującego.

Na wskazanych wyżej stanowiskach odwołujący wykonywał pracę każdego dnia roboczego w wymiarze nie mniejszym niż 8 godzin każdego dnia. Praca na stanowisku spawacza polegała na łączeniu elementów stalowego zbrojenia płyt żelbetonowych – stosowanych następnie w budownictwie wielkopłytowym – za pomocą spawania elektrycznego. Doraźnie odwołujący wykonywał prace przy zalewaniu betonem form z ułożonymi w niej elementami stalowego zbrojenia. W okresie gdy odwołujący pracował na stanowisku betoniarza, ten ostatni rodzaj czynności był zasadniczym zadaniem pracowniczym odwołującego.

dowód: zeznania świadków: M. K. i S. S., zeznania odwołującego.

Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem ubezpieczenia wynoszącym 29 lat 4 miesiące i 1 dzień. Przy wniosku o emeryturę, odwołujący wniósł o przekazanie środków zgromadzonych w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. ZUS zaliczył odwołującemu okres pracy w warunkach szczególnych w rozmiarze 11 miesięcy przypadający w latach 1975 – 76 poza badanym okresem.

(bezsporne)

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach ... (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący

co najmniej 15 lat oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 .02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi (okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym). W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych. We wskazanych wyżej okresach odwołujący wykonywał prace betoniarskie. Takie prace wymienione są w wykazie A dział V pkt 4 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Pracę taką odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto będąc pracownikiem Fabryki (...) wykonywał w innym okresie pracę spawacza. Ta praca była wykonywana codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Prace te spełniały warunki wymienione w wykazie A dział XIV punkt 12 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia.

Łączy okres gdy odwołujący był zatrudniony jako spawacz następnie betoniarz – spawacz i w ostatnim okres jako betoniarz - z wyłączeniem nawet okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej – wynosi ponad 15 lat.

Odwołujący legitymuje się więc wymaganym okresem co najmniej 15- letniego zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego kolejnego warunku koniecznego do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się ponad 29 – letnim okresem ubezpieczenia. W chwili wydawania zaskarżonej decyzji miał ukończony 60-ty rok życia. Środki zgromadzone w otwartym funduszu emerytalnym zostały zawnioskowane o przekazanie ich na dochody budżetu państwa.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w sentencji.